

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กระบวนการเรียนการสอนเปรียบเสมือนหัวใจของการจัดการศึกษา เป็นกลไกที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เป็นคนดี มีความรู้ ความคิด และความสามารถในการพัฒนาตนเอง และอาชีพการงานให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เนื่องจากสภาพสังคม เศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว กระบวนการเรียนการสอนจึงต้องมีการพัฒนาและนำมาใช้ในการพัฒนาคนโดยให้สามารถเผชิญชีวิตอยู่ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะสังคมในช่วงวิกฤตการณ์ดังในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องเร่งดำเนินการพัฒนา ค้นหารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดคุณภาพในการพัฒนาคนให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติและโลก (ศรีสมร พุ่มสะอาด, 2541, หน้า 63) จากแผนการพัฒนาศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) เป็นแผนที่มุ่งพัฒนาศึกษาให้เป็นการสร้างรากฐานในการพัฒนาชีวิตคน ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยมุ่งสร้างกระบวนการเรียนการสอนให้เป็นการเรียนรู้ใหม่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีปัญหาและความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ (อ้างใน ถ้าควน เกษตรสุนทร, 2543, หน้า 46-47) จากอดีตที่ผ่านมาการที่ครูไม่ได้เปลี่ยนวิธีการสอน การที่ครูเก็บเด็กไว้ในห้องสี่เหลี่ยมวันละอย่างน้อย 5 ชั่วโมง สัปดาห์ละอย่างน้อย 25 ชั่วโมง ปีละอย่างน้อย 200 วัน เป็นเวลา 6 ปี ขยายเป็น 9 ปี และจะเป็น 12 ปี จะทำให้นักเรียนไม่ใฝ่รู้ ไม่ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง นักเรียนไม่มีความรู้ที่กว้างขวาง มีวิสัยทัศน์ไม่กว้างไกล ด้วยเหตุนี้ครูจึงอยู่เฉยไม่ได้แล้ว ถ้าครูไม่ปรับปรุงคุณภาพการสอน เด็กใน 10 ปีข้างหน้าจะยิ่งล้าหลัง ดังนั้นครูจึงต้องแสวงหาแนวคิดใหม่ในการเรียนรู้ (ประวิทย์ บึงสว่าง, 2543, หน้า 79) วิชาภาษาไทยเป็นอีกวิชาหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่งต่อผู้เรียน และควรได้รับการพัฒนาให้ทันตามกระแสในยุคโลกาภิวัตน์ นอกจากนั้นภาษาไทยยังเป็นวัฒนธรรมประจำชาติ (สุจริต เพียรชอบ, 2534, หน้า 1-2) และภาษายังเป็นสิ่งที่ช่วยให้คนเรามีโอกาสแสวงหาความรู้ให้เพิ่มพูนยิ่งขึ้น เพื่อใช้เป็นสื่อกลางสำคัญในการติดต่อโดยมีความผูกพันต่อการดำรงชีวิตของคนไทยมากขึ้นตามลำดับ ในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีต่าง ๆ ทำให้การติดต่อสื่อสารได้รับความสะดวกรวดเร็วขึ้น ซึ่งมีผลทำให้การใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนเปลี่ยนไปจากเดิม หากไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขจะมีผลทำให้คนไทยใช้ภาษาผิดพลาดมากขึ้น

(ดวงใจ ไทยอุบล, 2543, หน้า 1) เพราะภาษาไทยมีความสำคัญในแง่ที่ต้องใช้เป็นเครื่องมือสำหรับศึกษาค้นคว้าวิชาการต่าง ๆ ให้กว้างขวางออกไป ไม่ว่าจะเป็นวิชาอะไรย่อมต้องใช้ภาษาไทยเป็นสื่อทั้งสิ้น (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ และประภาศรี สีหอำไพ, 2520, หน้า 3)

ทักษะภาษาไทยทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งได้แก่ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน นับได้ว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสลับซับซ้อน ดังที่ สุจิตต์ เพียรชอบ (2540, หน้า 69) และสนธิ ตั้งทวี (2531, หน้า 37) ก็ได้แสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน สรุปได้ว่าทักษะการเขียนเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากที่สุดเพราะการเขียนเป็นเรื่องของการสื่อสารที่มีขั้นตอนหลายอย่าง ผู้เขียนจะต้องมีความรู้ดี รู้จักคำมาก มีความสามารถในการสังเคราะห์ เรียบเรียงถ้อยคำให้ถูกต้อง และสื่อความหมายได้ชัดเจน ปัจจุบันปรากฏว่าผู้คนไม่มีใครมีความสามารถในการเขียน ไม่ว่าจะเป็นผู้ใหญ่หรือเยาวชน ครูจึงควรหาวิธีการที่จะช่วยให้นักเรียนเขียนได้ เขียนเป็นและเขียนได้คล่อง กิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนเขียนได้ดีคือการวางพื้นฐานทักษะทางการเขียน

การฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องและคล่องแคล่วแก่ผู้เรียนนั้น นับได้ว่าเป็นการปูพื้นฐานของการเขียนที่ดี เพราะการเขียนเป็นการสื่อสารเพียงวิธีเดียวเท่านั้นที่ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษร การสื่อสารด้วยการเขียนเป็นการสื่อสารที่ใช้การบันทึกข้อมูลต่าง ๆ หรือแนวความคิด ความรู้ ซึ่งผู้เขียนต้องถ่ายทอดออกมาโดยผ่านสัญลักษณ์คือตัวอักษรก่อน จึงจะสื่อถึงผู้รับสารได้ ดังนั้นผู้เขียนที่ดีจึงจำเป็นต้องเป็นผู้มีทักษะและมีความรู้ ความสามารถในการเขียนเป็นอย่างดี จากการศึกษานอกสาร ตำรา งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและจากประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยของผู้วิจัย พบว่านักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ยังมีปัญหามากในเรื่องของการเขียนสะกดคำ สังเกตได้จากผลการทดสอบการเขียนสะกดคำในชั้นเรียน ซึ่งลักษณะปัญหาการเขียนคำผิดของนักเรียนโดยทั่วไปที่พบมากคือการใช้พยัญชนะผิด ใช้สระผิด ใช้วรรณยุกต์ผิดและใช้ตัวการันต์ผิด บางครั้งเขียนผิดเพราะออกเสียงผิดหรือออกเสียงตามภาษาถิ่น ใช้แนวเทียบผิด เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ มีประสบการณ์ผิด ไม่มีความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ทางภาษาและไม่สนใจเขียนให้ถูกต้อง (อังกาณ เอกฉันท จารุเมธิชน, 2539, หน้า 120) จากรายงานการประเมินความสามารถทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2534 ระดับประเทศ เมื่อคิดคะแนนเฉลี่ยเทียบ 10 ปรากฏว่านักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีสมรรถภาพด้านหลักเกณฑ์ทางภาษาได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.98 สมรรถภาพด้านการเขียนตามคำบอกหรือการเขียนสะกดคำได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.92 ซึ่งเมื่อเทียบกับคะแนนเต็มแล้วจะเห็นว่าสมรรถภาพด้านหลักเกณฑ์ทางภาษาและการเขียนตามคำบอกหรือการเขียนสะกดคำยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ควรได้รับการแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น (กองวิชาการ, 2534, หน้า 124) ดังนั้นครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำของนักเรียน

ตั้งแต่เริ่มต้น ถ้าหากครูผู้สอนละเอียดรอบคอบพร้อมนั้นไปอาจทำให้นักเรียนอ่านและเขียนผิดได้ตลอดไป (กรรณิการ์ พวงเกษม, หน้า 31-32) และจากรายงานการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ปีการศึกษา 2542 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพญาเม็งราย สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย โดยภาพรวมนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางด้านทักษะการเขียน ซึ่งแบ่งเป็นการเขียนจดหมาย การเขียนเรื่องจากภาพ การคัดลายมือและการเขียนตามคำบอกหรือการเขียนสะกดคำมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 69.33 ซึ่งเป็นคะแนนที่ต่ำกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้คือร้อยละ 70.00

วิธีการสอนวิธีหนึ่งที่ผู้วิจัยเห็นว่าเมื่อนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนการเขียนสะกดคำภาษาไทยแล้วน่าจะส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้นคือวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ(Cooperative Learning) โดยใช้เกมการแข่งขันเป็นทีม (Teams-Games-Tournaments หรือ TGT)ซึ่ง DeVries และ Slavin (1978, p.28-38) กล่าวถึงผลของการเรียนรู้โดยใช้เกมการแข่งขันเป็นทีม พอสรุปได้ว่าการเรียนการสอนตามวิธีนี้นักเรียนจะเกิดความประทับใจและมีความรู้ ความเข้าใจในบทเรียนจนสามารถจดจำเรื่องที่เรียนได้ดีเป็นพิเศษ อีกทั้งยังเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนสนใจและตั้งใจเรียน ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ฝึกการแก้ไขปัญหาและการทำงานร่วมกันอีกด้วย

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ครูจะเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำปรึกษาเท่านั้น นักเรียนเป็นผู้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น การเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนี้เป็นวิธีการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการสอนแบบใหม่ที่เน้นให้ผู้เรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม ดังนั้นครูจะต้องจัดกิจกรรมให้น่าสนใจเพื่อฝึกฝนให้นักเรียนเกิดทักษะทางภาษาซึ่งเป็นไปตามแนวดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติได้เสนอแนะไว้ว่าให้จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลและกระบวนการกลุ่มโดยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงให้มากที่สุด มีการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการปฏิบัติจริงของผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543, หน้า 21)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องและวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เกมการแข่งขันเป็นทีมทำให้ผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ และเป็นกลุ่มที่น่าสนใจ สมควรอย่างยิ่งที่จะได้รับการพัฒนามากกลุ่มหนึ่งเนื่องจากนักเรียนอยู่ในวัยเด็กตอนกลาง มีวุฒิภาวะทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และมีระดับสติปัญญาพร้อมที่จะได้รับการพัฒนาให้เจริญงอกงามไปในทางที่เหมาะสมได้ดี ซึ่ง Jean Piaget (อ้างใน สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2539, หน้า 10-11)

จัดให้เด็กในวัยนี้มีพัฒนาการทางความคิดและความเจริญทางภาษาอยู่ในขั้นที่ 3 คือ Period of Concrete Operation ซึ่งเป็นระยะที่เด็กสามารถสร้างมโนทัศน์ให้มีความสัมพันธ์กับรูปแบบ รู้จักใช้ความคิดเพื่อหาเหตุผลและจัดลำดับความคิดของตนเองได้ ซึ่งความสามารถในการคิดนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับพัฒนาการในการเรียนภาษาทั้งสิ้น นั่นคือเด็กจะมีพัฒนาการทางสมองเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และสูงสุดเมื่อเด็กมีอายุ 15 ปี

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้ตระหนักถึงความสำคัญในข้อนี้ดี จึงกำหนดขอบข่ายเนื้อหาในการเขียนสะกดคำและคาดหวังให้นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถในการเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง โดยใช้คำพื้นฐานประมาณ 1,250 คำ รวมทั้งคำศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้ในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ และคำพื้นฐานที่สะสมจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 อีกประมาณ 1,250 คำ ตลอดจนสามารถใช้ความรู้เหล่านี้ในการติดต่อสื่อสารและถ่ายทอดความรู้ ความคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ 2535, หน้า 13) ดังนั้นการที่นักเรียนได้รับความรู้และฝึกทักษะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตั้งแต่ในวัยเด็กย่อมจะเป็นการปูพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำภาษาไทยในระดับชั้นที่สูงขึ้นไป เพราะการเขียนสะกดคำเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนจะต้องนำเอาความรู้ ความสามารถในการเรียงอักษร คำ ความหมายของคำ วลีและประโยคมาผสมผสานกันเพื่อให้สามารถสื่อความหมายกับผู้อ่านได้ตรงตามที่ต้องการและยังเป็นการช่วยอนุรักษ์วัฒนธรรมทางภาษาไทยได้อีกทางหนึ่งด้วย

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาว่าการนำเทคนิคการแข่งขันเป็นทีมมาใช้ในการแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำผิดจะช่วยให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องและเขียนสะกดคำได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมการแข่งขันเป็นทีมกับการเรียนแบบปกติว่าจะมีความแตกต่างกันหรือไม่เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้เกมการแข่งขันเป็นทีมกับนักเรียนที่เรียนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้เกมการแข่งขันเป็นทีม
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เกมการแข่งขันเป็นทีม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 กลุ่มโรงเรียนไม้อ้อ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอพญาเม็งราย สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย จำนวน 141 คน

2. เนื้อหา

เนื้อหาที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำมาจากหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐานภาษาและหนังสือส่งเสริมการอ่านระดับประถมศึกษา บทความ นิยายสาร วารสาร สารานุกรมไทย และสิ่งตีพิมพ์อื่น ๆ ที่มีระดับความยากง่ายอยู่ในวงคำพื้นฐานตามหลักสูตร ประถมศึกษา ที่กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มักเขียนสะกดผิด โดยเน้นเนื้อหาเกี่ยวกับ

1.1 คำที่ประวิสรรชนีย์ และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์

1.2 คำที่มีสระ ใ-, ใ-, อัย, ใ-ย

1.3 คำที่มีตัวการันต์หรือคำที่มีไม้ทัณฑฆาต

1.4 คำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กด

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

3.1.1 วิธีการเรียนของนักเรียนโดยใช้เกมการแข่งขันเป็นทีมกับการเรียนแบบปกติ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

3.2.1 ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำภาษาไทย

3.2.2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้เกมการแข่งขันเป็นทีม

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เกมการแข่งขันเป็นทีม แตกต่างกับนักเรียนที่เรียนแบบปกติ

2. นักเรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อนที่เรียนโดยใช้เกมการแข่งขันเป็นทีม มีพัฒนาการในการเขียนสะกดคำภาษาไทย

ข้อตกลงเบื้องต้น

วิธีการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เกมการแข่งขันเป็นทีม (Teams-Games-Tournaments หรือ TGT) จะใช้ตามแนวคิดของ DeVries โดยนำมาปรับใหม่เพื่อให้เหมาะสมและเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของเนื้อหา ผู้เรียนและเวลาที่ใช้ในการทดลอง

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เกมการแข่งขันเป็นทีม หมายถึง การจัดให้ผู้เรียนเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน มีผู้เรียนคละกันเรียนตามระดับความสามารถ ซึ่งประกอบด้วยคนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2 คน อ่อน 1 คน ทำงานร่วมกันพร้อมทั้งช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่ม หลังจากที่ได้เรียนเนื้อหาแล้วจะจัดให้มีการแข่งขันระหว่างกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถในระดับเดียวกัน โดยเน้นที่การเขียนสะกดคำภาษาไทย คะแนนที่ได้จากการแข่งขันของแต่ละคนจะนำไปรวมเป็นคะแนนของกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิก

การเรียนแบบปกติ หมายถึง การเรียนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามขั้นตอนที่คู่มือครูกำหนดไว้ในหลักสูตรประถมศึกษา กลุ่มทักษะภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

การเขียนสะกดคำภาษาไทย หมายถึง การเขียนโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกดและตัวการันต์ โดยเรียบเรียงให้เป็นคำให้ถูกต้อง มีความหมายตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 กำหนด และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

นักเรียนกลุ่มเก่ง หมายถึง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มทักษะภาษาไทย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 อยู่ในอันดับที่ 1-5 จากนักเรียนทั้งหมด 20 คน

นักเรียนกลุ่มอ่อน หมายถึง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มทักษะภาษาไทย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 อยู่ใน 5 อันดับสุดท้าย จากนักเรียนทั้งหมด 20 คน

นักเรียนกลุ่มปานกลาง หมายถึง นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มทักษะภาษาไทย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ที่ได้คะแนนนอกเหนือจากนักเรียนกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน จากนักเรียนทั้งหมด 20 คน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของผู้เรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความคิดเห็นของนักเรียน หมายถึง การเห็นคุณค่าและความรู้สึกรักคิดของนักเรียน
ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้เกมการแข่งขันเป็นทีมด้านวิธีการเรียน
ด้านบรรยากาศ ด้านการแข่งขันและด้านประโยชน์ที่ได้รับ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสำหรับครูภาษาไทยในระดับชั้น
ประถมศึกษา
2. เป็นแนวทางสำหรับปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน
สำหรับการเรียนโดยใช้เกมการแข่งขันเป็นทีม
3. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าเพื่อทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนโดยใช้เกม
การแข่งขันเป็นทีมในรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป